

fremkommer ved, at der højst skal være et pr. amt.

Er fru Else Theill Sørensen ikke enig i, at noget af det, Strukturkommissionen sidder og arbejder med, præcis er, hvor mange amter eller regioner, eller hvad man nu skal kalde dem, der skal være?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Jacob Buksti henviser til, at der er nedsat en strukturkommission, som formentlig – og jeg vil da gerne sige, efter Det Konservative Folkepartis overbevisning meget gerne – skulle føre til, at der sker nogle ændringer på hele den kommunale og amtskommunale struktur. Vi ser gerne amterne nedlagt. Men det betyder jo ikke, at alt arbejde i dette land, som vedrører noget med amter og kommuner, skal gå i stå.

Jeg bemærkede, at hr. Buksti ved en tidligere lejlighed antydede, at det her var sådan noget, der særlig havde hastværk. Det mener jeg nu faktisk ikke man kan sige. Faktisk har bl.a. de kommunale skattechefer efterlyst, at der nu snart kom gang i det, fordi de længe har ventet på det, der lå i L 58, og de dele, der så går igen her. Så noget hastværk er der ikke. Og man kan jo nødvendigvis ikke tage hensyn til en anden struktur end den, der faktisk er nu.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nej, jeg ved sandelig godt, at der ikke er noget hastværk med selve sagen, så derfor kunne man vel bare have genfremsat L 58, og så var det det.

Kl. 18.35

Nej, det, der er er hastværk med, er, at man skal have gennemført den her statsliggørelse, for derved skal man, inden det her finansår er gået, have udmøntet en besparelse. Vi har tilbudt skatteministeren, at vi gerne vil indgå en aftale, som grundlæggende løser det her, hvor man også tager højde for det, som måtte ske i en strukturkommission. Men det har man ikke været interesseret i, for det, det drejer sig om, er, hvordan og hvorledes man skal sikre, at den her besparelse falder i år.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

I SF deler vi selvfølgelig målsætningen med dels at få effektiviseret hele skatteadministrationen,

men altså også helt konkret at få reduceret antallet af skatteankenævn. Man står så med to lidt modstridende hensyn i den forbindelse.

For det første er det rigtigt, at det er nødvendigt at have nogle ankenævn, som har en vis sagsmængde og en vis rutine, sådan at man får en rimelig retssikkerhed som borger, når man klager over sin skat til ankenævnene. Det kræver, at de har en vis størrelse. Der er en vis sagsmængde, som kommer igennem klagebehandlingen i løbet af et år.

Omvendt, kan man sige, må nævnene heller ikke blive så store, at det går ud over kvaliteten af sagsbehandlingen, så man ikke har tid til at gå ordentligt ned i de enkelte sager og få givet borgeren en ordentlig og grundig behandling af sagen.

Derfor synes jeg, at opgaven i det her er at finde et rimeligt niveau, en mellemstørrelse, hvor man slipper af med de meget små skatteankenævn, som helt åbenlyst kan have nogle problemer med rutinen, og finder en mellemstørrelse, så borgerne får retssikkerheden og den grundige behandling på én gang.

I SF har vi heller ikke nogen principiel holdning til, om ankenævnene skal betjenes af et sekretariat, som er kommunalt eller statsligt. Jeg tror, at man skal have en ret finurlig smag for at kunne gå op i sådan en sag. Men med den centralisering af sekretariaterne, der lægges op til, løber man ind i det problem, at de kommer til at ligge, som jeg også har været inde på, under samme hat som tilsynsmyndigheden. Og det giver i hvert fald stensikkert et retssikkerhedsmæssigt problem.

Samtidig risikerer man, at man de steder, hvor man i dag har velfungerende systemer, hvor man har løst retssikkerhedsmæssige problemer og har lavet en klar organisatorisk adskillelse, får ødelagt sådan nogle velfungerende systemer. Og det synes jeg ikke der er nogen der kan være tjent med.

I stedet for vil det være et rimeligt krav at stille, at de, som er beskæftiget i sekretariatet, er friholdt for også at arbejde i en skattelignende eller en tilsynsførende myndighed. Punktum. Så er der et frit spillerum for at organisere sekretariatsbetjeningen, så man gør det mest effektivt og med den største kvalitet i arbejdet. Man risikerer ikke at ødelægge de steder, hvor man har løst problemerne. Og man løser det problem, som skatteministerens forslag rejser, nemlig at man har sekretariatsbetjeningen under samme ansvarsområde som tilsynsmyndigheden, som alt-